

**HØJESTERET
ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGET**

Den 16. juni 2009
Lnt mpr

Kammeradvokaten ved advokat Henrik Nedergaard Thomsen
Vester Farimagsgade 23
1606 København V

Deres j.nr.: 12-2512 HNT

Højesteretssag nr. 215/2008:

A v/advokat Birgitte Pedersen mod Patientskadeankenævnet
v/kammeradvokaten ved advokat Henrik Nedergaard Thomsen

Vedlagt fremsendes Højesterets dom i ovennævnte sag.

Med venlig hilsen

Mitzi Lou Pranger-Rasmussen
kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt tirsdag den 16. juni 2009

Sag 215/2008

(2. afdeling)

A
(advokat Birgitte Pedersen, beskikket)
mod
Patientskadeankenævnet
(kammeradvokaten ved advokat Henrik Nedergaard Thomsen)

I tidligere instans er alsagt dom af Vestre Landsrets 7. afdeling den 24. april 2008.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Sørensen, Asbjørn Jensen, Jytte Scharling, Thomas Rørdam og Vibeke Rønne.

Påstande

Appellanten, **A**, har gentaget sin påstand.

Indstævnte, Patientskadeankenævnet, har påstået stadfæstelse.

Anbringender

A har supplerende anført, at det er dokumenteret, at der er begået en klar fejl i forbindelse af både lægeligt fejlskøn i behandlingsstrategien og forsinket diagnosticering. Det følger af retspraksis, at beviskravet til årsagssammenhæng i tilfælde af klare fejl er lempet, således at tvivl må komme patienten til gode.

Patientskadeankenævnet har heroverfor anført, at der ikke er grundlag for at lempe bevisbedømmelsen for så vidt angår årsagsforbindelse mellem behandlingsforløbet og behandlingsre-

- 2 -

sultatet **A** har ifølge retspraksis bevisbyrden for, at behandlingsresultatet med overvejende sandsynlighed er forårsaget af behandlingsforløbet og ikke er udtryk for grundsygdommens forventede resultat, og dette bevis er ikke ført.

Højesterets begrundelse og resultat

På baggrund af bevisførelsen, herunder navnlig Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 4 og 16, finder Højesteret, at det ikke med overvejende sandsynlighed kan lægges til grund, at undladelsen i oktober måned 2000 på **B** af at anvende en længerevarende antibiotisk behandling med hyppige kontrolskanninger eller undladelsen af kontrolskanning i forbindelse med afslutningen af den udførte antibiotikabehandling har påført **A**

en varig merskade. Højesteret finder, at han allerede derfor ikke har krav på erstatning som følge af behandlingen på **B**

Det følger af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 1, at **A** symptomer fra den 12. november 2000 burde have ført til overvejelser om interkraniel infektion og iværksættelse af undersøgelser herfor. Højesteret finder, at den forsinkede diagnosticering af bylden under indlæggelsen på **C** må anses for en ansvarspådragende fejl.

Det følger af retspraksis, senest Højesterets dom af 16. april 2009 i sag 574/2006, at betingelsen i den dagældende patientforsikringslovs § 2, stk. 1, om årsagsforbindelse kan lempes, når der ved behandlingen af patienten klart er begået fejl, og det i øvrigt findes rimeligt.

Det må lægges til grund, at **A** grundlidelse omkring den 12. november 2000, hvor der burde have været iværksat nærmere undersøgelser, ikke alene var bakteriel meningitis, men også betændelse i hjemehinderne med overgriben af betændelse til hjemevævet i lillehjernen, jf. Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 9. Af samme besvarelse fremgår, at følgetilstanden efter Retslægerådets opfattelse ikke afveg fra det forventelige i forhold til denne sygdom.

På denne baggrund og efter Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 2 og 8 a finder Højesteret, at der selv med bevislempelse ikke er grundlag for at antage, at **A** i

- 3 -

forhold til følgen af grundsygdommen er blevet påført en varig merskade, som ville have været undgået ved rettidig diagnosticering og behandling.

På baggrund af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 6 tiltræder Højesteret, at den forsinkede diagnosticering af bylden i hjernen har forlænget **A** sygeperiode med godt en uge. Af de grunde, landsretten har anført, tiltrædes det endvidere, at det ikke er godtgjort, at en eventuel erstatning og godtgørelse som følge af denne forlængelse af sygeperioden overstiger 10.000 kr., jf. patientforsikringslovens § 5, stk. 2.

Med denne begrundelse tiltræder Højesteret, at **A** heller ikke er berettiget til erstatning som følge af behandlingen på **C**.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal statskassen betale 50.000 kr. til Patientskadeankenævnet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

—oo0oo—

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 16. juni 2009.

Mitzi Lou Pranger-Rasmussen
kontorfuldmægtig